

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 14, 2012

Nummer 14, 2012

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2012:BY4285](#) 15-11-2012

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2012:BY3492](#) 30-10-2012

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BY3789](#) 22-11-2012

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BY3808](#) 30-10-2012

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Wanneer kan een beschikking betreffende alimentatie worden gewijzigd omdat is uitgegaan van onjuiste/onvolledige gegevens?

Partijen zijn gehuwd geweest. Nadat de man in het verleden al meermalen had verzocht om wijziging van de partneralimentatie, vraagt hij thans opnieuw om een wijziging, in die zin dat de bij beschikking van 28 april 2011 vastgestelde partneralimentatie met ingang van 1 oktober 2010 wordt beëindigd, althans op nihil wordt gesteld. De man baseert zijn verzoek zowel op het feit dat uit zou zijn gegaan van onjuiste dan wel onvolledige gegevens als inmiddels gewijzigde omstandigheden. De Rechtbank Leeuwarden heeft het verzoek van de man afgewezen.

Het hof stelt voorop dat voor de toepassing van artikel 1:401 lid 4 BW voldoende is dat de rechter bij de vaststelling van de onderhoudsbijdrage is uitgegaan van onjuiste of onvolledige gegevens. Als onjuist gegeven geldt ieder gegeven waarvan achteraf aannemelijk wordt gemaakt dat het bij de rechterlijke uitspraak waarvan wijziging wordt verzocht een rol had behoren te spelen, maar niet heeft gespeeld of waarvan achteraf aannemelijk wordt gemaakt dat het niet om het juiste gegeven ging, terwijl het juiste of ontbrekende gegeven tot een andere vaststelling van de onderhoudsuitkering op grond van draagkracht of behoefte had geleid. Tussen partijen is niet in geschil dat de man in de eerdere procedure bij het hof (leidend tot de beschikking van 28 april 2011) zijn inkomensachteruitgang per 1 oktober 2010 als gevolg van het einde van de vennootschap onder firma en de daarmee samenhangende aankoop van een bankspaarlijfrente (met een jaarlijkse uitkering van € 20.505,- per 1 december 2010 voor de duur van 264 maanden) aan de orde heeft gesteld. De man stelt in de onderhavige procedure dat het hof destijds heeft verzuimd deze informatie in zijn beoordeling te betrekken. Hij wijst erop dat het hof geen overweging(en) gewijd heeft aan het buiten beschouwing laten van de inkomensvermindering. Dit brengt volgens de man mee dat uit is gegaan van onjuiste en/of onvolledige gegevens, dan wel dat er sprake is van een wijziging van omstandigheden per 1 oktober 2010.

Het hof acht voldoende aannemelijk geworden dat de gegevens over de (mogelijke) inkomensdaling per 1 oktober 2010 een rol hebben gespeeld in zijn oordeel in de beschikking van 28 april 2011. Daarbij neemt het hof in aanmerking dat de man de informatie omtrent de

verlaging van zijn inkomen per 1 oktober 2010 destijds ter zitting aan het hof heeft verstrekt en in een aantal brieven. Uit de beschikking blijkt dat het hof kennis heeft genomen van die stukken. Gesteld, noch gebleken is dat de gegevens niet juist zijn verstrekt als bedoeld in art. 1:401 lid 4 BW. Het hof heeft in de beschikking van 28 april 2011 weliswaar geen uitdrukkelijke overweging gewijd aan de (mogelijke) inkomensdaling per 1 oktober 2010 maar dat betekent niet dat die informatie geen rol heeft gespeeld in zijn oordeel. In het dictum van de beschikking van 28 april 2011 heeft het hof verder het meer of anders verzochte afgewezen. Die woorden omvatten mede het verzoek van de man gegrond op zijn stelling met betrekking tot de inkomensdaling per 1 oktober 2010. Voor zover de man heeft willen stellen dat de beschikking van 28 april 2011 niet voldoende gemotiveerd is, had hij dat in een cassatie tegen die beschikking aan de orde dienen te stellen. Het hof oordeelt dat van een wijziging van omstandigheden geen sprake is. Gelet op het voorgaande bekrachtigt het hof de beschikking van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 30-10-2012

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2012:BY3492

Zaaknummer: 200.107.387/01

Wetsartikelen: art. 1:401 BW

RECHTSPRAAK

Inkomensverlies

Partijen zijn gehuwd geweest. De man verzoekt nihilstelling van de door hem te betalen kinderalimentatie en wel met ingang van 1 mei 2011. De man stelt dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden, nu hij sinds 1 mei 2011 werkloos is en een WW-uitkering ontvangt. De rechtbank overweegt dat vaststaat dat zich sinds de beschikking van 21 september 2005 aan de zijde van de man een wijziging van omstandigheden heeft voorgedaan doordat de man per 1 mei 2011 werkloos is geworden en een WW-uitkering ontvangt die lager is dan het inkomen dat hij had toen hij nog werkte.

Volgens de rechtbank dient, mede gezien het arrest van de Hoge Raad van 28 januari 2011 (LJN: BO5762), beoordeeld te worden of bij de bepaling van de draagkracht van de man het verlies van inkomen in aanmerking dient te worden genomen. In dat kader dient in de eerste plaats beoordeeld te worden of sprake is van een zelf teweeg gebracht inkomensverlies. De rechtbank overweegt dat op basis van de verklaringen van de man ter terechtzitting (volgens de man had hij een meningsverschil met zijn werkgever dat een optelsom van feiten betrof zoals het niet dragen van bedrijfskleding en het (te veel) weggeven van spaarzegels en waskaartjes), gebleken is dat de gedragingen van de man ten opzichte van zijn voormalig werkgever geleid hebben tot een vertrouwensbreuk en uiteindelijk tot de ontbinding van de arbeidsovereenkomst van de man. De rechtbank overweegt dat de man zich – met het oog op de kinderalimentatie en daarmee verband houdende belangen van de minderjarige(n) – had behoren te onthouden van de gedragingen op de werkvloer die hebben geleid tot het uiteindelijke ontslag. De werkloosheid en het daarmee verband houdende inkomensverlies van de man is volgens de rechtbank dan ook aan hem toe te rekenen. Aan de orde komt volgens de rechtbank vervolgens de vraag of de man redelijkerwijs in staat moet worden geacht zich zijn oude inkomen weer te verwerven en of de vrouw dit ook van hem mag vergen, oftewel of het inkomensverlies voor herstel vatbaar is. De rechtbank stelt daarbij voorop dat de alimentatierechter, bij het bepalen van de financiële middelen waarover de onderhoudsplichtige kan beschikken, een zelfstandige taak heeft. Dit impliceert dat de alimentatierechter niet zonder meer gebonden is aan de door een andere overheidsinstantie (zoals het UWV) uitgeoefende controle en de op grond van die controle al dan niet door die

instantie genomen beslissing(en). De omstandigheid dat de man een (volledige) WW-uitkering ontvangt en dat op hem een sollicitatieplicht rust die door het UWV wordt gecontroleerd, is volgens de rechtbank onvoldoende om aan te kunnen nemen dat de man er alles aan doet om op zijn oude inkomensniveau terug te komen. Het had, gelet op de gemotiveerde betwisting van de vrouw, op de weg van de man gelegen om zijn stelling dat hij (meer dan noodzakelijk) solliciteert, te onderbouwen met stukken. Nu de man dit heeft nagelaten, oordeelt de rechtbank dat niet is gebleken wat de man heeft gedaan om zo spoedig mogelijk een andere passende functie, met een vergelijkbaar inkomen, te vinden. Op grond van het voorgaande gaat de rechtbank er vanuit dat het inkomensverlies van de man redelijkerwijs voor herstel vatbaar is. In dat geval is de regel dat het totale inkomen van de onderhoudsplichtige niet mag zakken beneden een niveau van 90% van de bijstandsnorm niet van toepassing. Op grond van het voorgaande laat de rechtbank de inkomensvermindering van de man buiten beschouwing en neemt de rechtbank het laatst verdiende inkomen als uitgangspunt bij het vaststellen van de draagkracht van de man. Dit betreft hetzelfde inkomen op basis waarvan de onderhoudsverplichting in 2005 is vastgesteld. Derhalve is volgens de rechtbank geen sprake van een relevante wijziging van omstandigheden op grond waarvan de onderhoudsverplichting van de man ten aanzien van de minderjarige kan worden gewijzigd. De rechtbank wijst het verzoek van de man af.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Het ontbreken van de door de ambtenaar van de burgerlijke stand verlangde bescheiden onvoldoende om aan te nemen dat artikel 1:207 lid 2 BW in de weg staat aan de vaststelling van het vaderschap.

De man en de moeder zijn in 2010, in Noord-Irak, met elkaar gehuwd. Op 1 mei 2011 is de moeder bevallen van een kind. De man heeft op 3 mei 2011 aangifte gedaan van de geboorte van het kind. De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft de man niet als vader van het kind in de geboorteakte opgenomen wegens het ontbreken van een huwelijksakte en bewijzen waaruit blijkt dat de man pogingen heeft ondernomen om die te verkrijgen. De moeder heeft zich vervolgens tot de rechtbank gewend met het verzoek over te gaan tot vaststelling van het vaderschap van de man over de minderjarige. Hierbij is onder meer een rapport verwantschapsonderzoek gevoegd, waaruit blijkt dat met een zekere grenzende waarschijnlijkheid kan worden vastgesteld dat de man de biologische vader is van het kind. De rechtbank heeft het verzoek van de moeder toegewezen overwegende dat op grond van voormeld rapport voldoende vast staat dat de man de biologische vader is van het kind en dat niet is gebleken dat zich één van de afwijzingsgronden bedoeld in artikel 1:207 lid 2 BW voordoet. De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft hoger beroep ingesteld tegen die beschikking. Volgens de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft de rechtbank geen rekening gehouden met de identiteit alsmede de burgerlijke staat van de moeder. De moeder heeft geen identiteitsdocument of een paspoort uit haar geboorteland Irak overgelegd. Nu het huwelijk tussen de man en de moeder niet via een huwelijksakte is aangetoond terwijl niet aannemelijk is (gemaakt) dat de man en de moeder geen huwelijksakte kunnen overleggen, is volgens de ambtenaar van de burgerlijke stand niet uitgesloten dat in dit geval sprake is van een situatie ex artikel 1:207 lid 2 sub a BW, te weten dat het kind twee ouders heeft op grond waarvan vaststelling van het vaderschap van de man niet kan plaatsvinden. Het hof overweegt dat op grond van artikel 1:207 lid 1 BW geldt dat de rechtbank het vaderschap van een man kan vaststellen op verzoek van de moeder van een kind dat nog niet de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, op de grond dat de man de verwekker is van het kind. Het tweede lid van artikel 1:207 BW geeft enkele beperkingen op de mogelijkheid tot vaststelling van het vaderschap,

waaronder de situatie dat het kind reeds twee ouders heeft. Het ontbreken van de door de ambtenaar van de burgerlijke stand verlangde bescheiden, zoals de huwelijksakte en/of het identiteitsbewijs van de moeder, is - ook indien niet definitief vaststaat dat de stukken niet alsnog kunnen worden overgelegd - naar het oordeel van het hof onvoldoende om aan te nemen dat artikel 1:207 lid 2 BW in de weg staat aan de vaststelling van het vaderschap van de man over het kind. Er is geen enkele aanwijzing dat de moeder met een ander (dan de man) is gehuwd, zodat niet aannemelijk is dat een situatie als bedoeld in artikel 1:207 lid 2 onder a BW in deze van toepassing is. Evenmin is gebleken dat een van de andere afwijzingsgronden zich voordoet. Het hof concludeert dat aan de voorwaarden voor vaststelling van het vaderschap van de man over het kind is voldaan. In zo'n geval is geen plaats voor een nadere belangenafweging. Het hof bekrachtigt derhalve de beschikking.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15-11-2012

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2012:BY4285

Zaaknummer:

Wetsartikelen: 1:207 BW

RECHTSPRAAK

Nihilstelling kinderalimentatie met terugwerkende kracht. Door LBIO geïnde en gereserveerde gelden komen alsnog toe aan de vrouw

De man verzoekt onder andere om nihilstelling met terugwerkende kracht, van de door hem te betalen kinderalimentatie.

Een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud kan onder meer worden gewijzigd of ingetrokken, indien zij van aanvang af niet aan de wettelijke maatstaven heeft beantwoord, omdat bij die uitspraak van onjuiste of onvolledige gegevens is uitgegaan (artikel 1:401 lid 4 BW).

De man stelt dat hij destijds bij verstek is veroordeeld tot het voldoen van de vastgestelde kinderalimentatie. De rechtbank kon daarom, bij het vaststellen van die onderhoudsbijdrage, niet uitgaan van zijn daadwerkelijke inkomen en uitgaven. De man is daarom ontvankelijk in zijn verzoek. De vrouw heeft het vorenstaande niet weersproken. De rechtbank oordeelt dat bij het wijzen van de bestreden beschikking inderdaad is uitgegaan van onjuiste of onvolledige gegevens. De rechtbank beoordeelt de kinderalimentatie opnieuw en komt tot de conclusie dat het inkomen van de man al enkele jaren onder het bijstandsniveau ligt. Het is de rechtbank evident dat het de man al die tijd aan draagkracht ontbrak om de vastgestelde onderhoudsbijdrage te voldoen. De rechtbank wijst het verzoek van de man daarom toe, maar voegt daaraan toe, dat de reeds betaalde kinderalimentatie, gelet op het consumptieve karakter hiervan, niet hoeft te worden terugbetaald.

Daarnaast heeft het LBIO reeds gelden geïnd bij de man en gereserveerd ten behoeve van de vrouw. Volgens de rechtbank staat vast dat de vrouw destijds een executoriale titel had en het LBIO op grond daarvan, namens haar, de achterstallige kinderalimentatie bij de man heeft geïnd. Omdat de vrouw wist dat het LBIO het gereserveerde bedrag onder zich had ten behoeve van haar, mocht de vrouw, met het oog op haar uitgavenpatroon, erop vertrouwen dat zij dit gereserveerde bedrag een keer zou ontvangen. Mede gelet op het belang van de minderjarige acht de rechtbank het daarom redelijk dat het door het LBIO geïnde bedrag alsnog aan de vrouw toekomt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2012:BY3808

Zaaknummer: 421420 FA RK 12-4470

Wetsartikelen: 1:401 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Onderhoudsverplichting ouders en stiefouder. Hof maakt zelf een inschatting nu onvoldoende inzicht is verschaft in financiële situatie stiefouder.

Het hoger beroep van de man betreft de eerdere vaststelling van kinderalimentatie ten behoeve van zijn twee kinderen die hun hoofdverblijf hebben bij de vrouw. Zij is een geregistreerd partnerschap aangegaan. Haar geregistreerde partner heeft nog vier andere kinderen uit twee eerdere relaties waarvoor hij onderhoudsplichtig is. De vrouw en haar partner vormen met de twee kinderen en het uit hun relatie geboren kind, een gezin.

De man verzoekt nihilstelling dan wel verlaging van de kinderalimentatie welke met ingang van 1 januari 2012 €271,33 per kind per maand bedroeg. De rechtbank heeft dit verzoek van de man afgewezen.

Het hof overweegt op de voet van de beschikking van de Hoge Raad van 13 juli 2012 (LJN: BX1295) als volgt. Indien de rechter niet de beschikking krijgt over de voor de berekening van de draagkracht van de andere ouder van de kinderen uit de andere relatie benodigde gegevens, staat het hem vrij die draagkracht te schatten aan de hand van gegevens die hem wel ter beschikking staan. Gelet op de artikelen 21 en 22 Rv, wordt hierbij rekening gehouden met het feit dat de benodigde gegevens niet verstrekt zijn en met de eventuele verklaring die daarvoor is gegeven.

Indien de andere ouder geacht moet worden in eigen levensonderhoud te voorzien, kan de rechter, zonder nader onderzoek naar diens draagkracht, ervan uitgaan dat die andere ouder ten minste voor de helft bijdraagt in de behoefte van die kinderen. De stiefvader moet naar het oordeel van het hof ten minste in staat worden geacht om in de helft van de behoefte van de twee kinderen van de vrouw te kunnen voorzien. Daartoe overweegt het hof dat vast is komen te staan dat de vrouw geen draagkracht heeft voor een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de twee kinderen. Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep is door de man aan de vrouw verzocht om recente en volledige financiële gegevens van haar partner over te leggen. De vrouw heeft echter geen gehoor gegeven aan dit verzoek, maar heeft slechts verwezen naar de financiële gegevens van haar partner zoals opgenomen in de beschikkingen

van het hof Amsterdam van 20 maart 2012, waarin een door de partner te betalen kinderalimentatie is vastgesteld ten behoeve van zijn kinderen uit een eerdere relatie.

Volgens het hof heeft de vrouw met enkele verwijzing naar die beschikkingen onvoldoende inzicht gegeven in de actuele financiële situatie van haar partner, mede gelet op het tijdsverloop sinds die beschikkingen. Het hof acht deze gegevens onvoldoende om thans de draagkracht van de nieuwe partner daarop te kunnen baseren. Bovendien heeft het hof Amsterdam in die beschikkingen de draagkracht van de partner verdeeld over vijf kinderen, terwijl naar het oordeel van het hof in dit geval dient te worden uitgegaan van verdeling van zijn draagkracht over zeven kinderen, waarvoor hij onderhoudsplichtig is .

Nu volgens het hof onvoldoende inzicht is verschaft in de financiële situatie van de nieuwe partner van de vrouw, komt naar het oordeel van het hof aan het hof de vrijheid toe om zelf een inschatting te maken van de draagkracht van de nieuwe partner. Het hof oordeelt dat de nieuwe partner in staat moet worden geacht om voor de helft bij te kunnen dragen in de behoefte van de twee kinderen van de vrouw. Nu de behoefte van de kinderen eerder onbetwist is vastgesteld op € 340,- per kind per maand wordt de nieuwe partner aldus geacht met € 170,- per kind per maand bij te dragen. De man dient voor de andere helft bij te dragen in die behoefte. Nu hij hiervoor de draagkracht heeft bepaald het hof dat de man met een bedrag van €170,- per kind per maand dient bij te dragen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BY3789

Zaaknummer: 200.103.188